

Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о Влади Федерације Босне и Херцеговине

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горенаведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета

Узимајући у обзир четири дјелимичне Одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине у предмету бр. 5/98 – Одлуку Уставног суда од 28, 29. и 30. јануара 2000. године (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 11/00 од 17. априла 2000. године), Одлуку од

18. и 19. фебруара 2000. године (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 17/00 од 30. јуна 2000. године), Одлуку од 30. јуна и 1. јула 2000. године (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 23/00 од 14. септембра 2000. године) и Одлуку од 18. и 19. августа 2000. године (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 36/00 од 31. децембра 2000. године);

Узимајући у обзир надаље да се ове четири дјелимичне Одлуке односе на неке одредбе устава ентитета Босне и Херцеговине за које је утврђено да су у супротности са Уставом Босне и Херцеговине из Анекса 4. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини од 14. децембра 1995. године (Устав Босне и Херцеговине);

Констатирајући надаље да је Уставни суд у својој трећој дјелимичној Одлуци у предмету бр. 5/98 од 30. јуна и 1. јула 2000. године (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 23/00 од 14. септембра 2000. године) донио одлуку да ускраћивање не само грађанских него и националних права у цијелој Босни и Херцеговини било којем конститутивном народу представља јасно кршење правила о недискриминацији из споменутог Анекса 4. која имају за циљ да поново успоставе мултиетничко друштво засновано на једнаким правима Бошњака, Хрвата и Срба као конститутивних народа и свих грађана;

Подсјећајући да је Високи представник 19. априла 2002. године донио Одлуку о измјенама и допунама Устава Федерације Босне и Херцеговине (Одлука бр. 149/02, “Службене новине Федерације Босне и Херцеговине” бр. 16/02 од 28. априла 2002. године), те додатну Одлуку од 6. октобра 2002. којом се такође врше измјене и допуне Устава Федерације Босне и Херцеговине с циљем да се осигура даља provedба одлуке Уставног суда;

Имајући на уму да је као последица претходно поменутих измјена и допуна Устава Федерације Босне и Херцеговине сада примјерено доношење одређених измјена и допуна Закона о Влади Федерације Босне и Херцеговине;

Размотривши и имајући на уму сва горе наведена питања, Високи представник овим доноси следећу

ОДЛУКУ

којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о Влади Федерације Босне и Херцеговине

Закон који слиједи, а који чини саставни дио ове Одлуке, ступа на снагу у складу са чланом 11. Закона, на привременој основи док га не усвоји Парламент Федерације Босне и Херцеговине у истом облику, без измјена и допуна и без додатних увјета. Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах ће бити објављена у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине.”

Сарајево, 21. октобар 2002. године

Педи Ешдаун

Високи представник

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА

ЗАКОНА О ВЛАДИ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У члану 1. Закона о Влади Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 1/94 и 8/95), ријеч “Потпредсједника” замјењује се ријечима “једног од Потпредсједника”.

Члан 2.

Члан 2. мијења се и гласи:

“Премијер/Предсједник Владе Федерације и његови замјеници, министри и Влада Федерације у цјелини за свој рад одговорни су Парламенту Федерације, Предсједнику и Потпредсједницима Федерације. Министри су одговорни и Премијеру/Предсједнику Владе Федерације, у складу са Уставом Федерације.”

Члан 3.

У члану 5. став 2. мијења се и гласи:

“Премијер/Предсједник Владе Федерације и замјеници Премијера/Предсједника Владе Федерације имају један заједнички подручни уред у Мостару.”

Члан 4.

Члан 6. мијења се и гласи:

“Владу чине: Премијер/Предсједник Владе Федерације који има два замјеника, из различитих конститутивних народа који се бирају из реда министара и министри.

Влада Федерације се састоји од осам министара из реда бошњачког, пет министара из реда хрватског и три министра из реда српског народа. Једног министра из реда осталих може именовати Премијер/Предсједник Владе из квоте најбројнијег конститутивног народа.

Након потпуне provedбе Анекса 7. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини најмање 15% чланова Владе Федерације мора бити из једног конститутивног народа. Најмање 35% чланова Владе мора бити из два конститутивна народа. Један члан Владе мора бити из реда осталих.”

Члан 5.

Иза члана 6. додаје се нови члан 6а, који гласи:

“Члан 6а.

Предсједник Федерације уз сагласност оба Потпредсједника Федерације, именује Владу Федерације након консултација са Премијером/Предсједником Владе Федерације или са кандидатом за ту функцију. Влада Федерације је изабрана након што је њено именовање потврдио већином гласова Представнички дом Парламента Федерације. Свако упражњено мјесто попуњава се истим поступком.

Уколико Представнички дом не потврди именовање Владе Федерације, Предсједник Федерације у сагласности са Потпредсједницима Федерације, а уз консултацију са Премијером или кандидатом за ту функцију, поново ће поступити у складу са ставом 1. овог члана.”

Члан 6.

Члан 7. мијења се и гласи:

“Премијер/Предсједник Владе Федерације и његови замјеници, као и министри, након потврђивања именовања у Представничком дому Парламента Федерације дају свечану изјаву пред предсједавајућим Представничког дома Парламента Федерације.”

Члан 7.

Члан 8. став 2. мијења се и гласи:

“Секретар Владе Федерације одговара за свој рад Влади Федерације, Премијеру/Предсједнику Владе Федерације и замјеницима Премијера/Предсједника Владе Федерације.”

Члан 8.

Члан 10. мијења се и гласи:

“Замјеници Премијера/Предсједника Владе Федерације помажу Премијеру/Предсједнику Владе Федерације у обављању његових послова.

У случају одсутности Премијера/Предсједника Владе Федерације

или у другим случајевима када Премијер/Предсједник Владе Федерације није у могућности да обавља дужност замјењује га један од замјеника Премијера/Предсједника Владе Федерације којег он одреди.

У случају када Премијер/Предсједник Владе Федерације није у могућности да одреди који од замјеника Премијера/Предсједника Владе Федерације ће га замјењивати, као и у случају упражњења мјеста Премијера/Предсједника Владе Федерације, док нови Премијер/Предсједник Владе Федерације не преузме дужност, Предсједник Федерације, уз сагласност оба Потпредсједника Федерације, одредит ће једног од два замјеника Премијера/Предсједника Владе Федерације који ће обављати дужност Премијера.

Премијер/Предсједник Владе Федерације, у оквиру својих овлаштења, може поједина своја овлаштења пренијети на замјенике Премијера/Предсједника Владе Федерације.”

Члан 9.

Члан 13. брише се.

Члан 10.

Члан 16. мијења се и гласи:

“Влада Федерације донијет ће Пословник о своме раду у року од 30 дана од дана свога конституисања, који ће поред осталог уредити поступак и начин заказивања сједница Владе Федерације, одређивање мјеста одржавања сједница, поступак и форму претходног разматрања материјала, утврђивање приједлога и закључака, начин равноправне употребе језика и писма конститутивних народа у припреми и изради писаних материјала, начин извршења закључака, преношење овлаштења и задужења и друга пословничка питања.

Поједина питања из става 1. овог члана, уколико нису уређена Пословником Владе Федерације, уређују се закључком Владе

Федерације.”

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”.